

Dosarul nr.3ra-636/22
2-20050125-01-3ra-21062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Avia Invest”, reprezentată de avocatul Dmitri Lunga,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Avia Invest” împotriva Guvernului Republicii Moldova, terț Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată integral hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o decizie nouă de respingere a acțiunii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Avia Invest” ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 14 mai 2020, SRL „Avia Invest” a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Guvernului Republicii Moldova, terț Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 30 august 2013 între Agenția Proprietății Publice, în calitate de concedent, și SRL „Avia Invest”, în calitate de concesionar, a fost semnat contractul de concesiune nr.4/03 a activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroport Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora.

Concesionarea activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroport Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora, selectarea partenerului privat, precum și încheierea contractului propriu-zis a fost fundamentată prin adoptarea de către Guvern a următoarelor Hotărâri: nr.438/2012 cu privire la inițierea proiectului de parteneriat public-privat pentru concesionarea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”; nr.321/2013 cu privire la aprobarea concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora; nr.715/2013 pentru aprobarea Raportului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și nr.780/2013 cu privire la reconfirmarea aprobării concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora.

La 04 septembrie 2019, în temeiul art.6 lit.k) din Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern, Guvernul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr.431, prin care au fost abrogate cele 4 hotărâri enumerate mai sus.

Analizând cadrul normativ și Nota informativă întocmită de ministrul Justiției al Republicii Moldova la proiectul Hotărârii Guvernului privind abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, care au stat la baza adoptării Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019, a constatat că pârâtul a emis un act administrativ individual ilegal defavorabil, prin ce a fost vătămată în drepturi în special: la siguranța și protecția deplină a investițiilor, la respectarea bunurilor, la o bună reputație, întrucât actul administrativ individual contestat a fost adoptat: 1) fără respectarea condițiilor retragerii unui act administrativ legal favorabil și puterii lucrului judecat, fiind lezată securitatea juridică și ordinea socială; 2) în baza Notei informative ce conține informații denaturate/neautentice; 3) cu încălcarea principiilor generale privind obiectivitatea și transparența procedurii administrative.

Cu trimitere la prevederile art.10 alin.(1), art.12 și art.132 alin.(1) din Codul administrativ, reclamanta a invocat că din conținutul Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 privind abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, prin prisma trăsăturilor fiecăreia dintre categoriile în discuție (acte administrative normative și acte administrative individuale), rezultă că actul contestat nu prevede reglementări de principiu și nu are o aplicabilitate generală, nu se adresează și nu produce efecte *erga omnes*, ci reglementează o situație juridică precisă, abordând un caz individual - procesul de concesionare a activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroport internațional Chișinău”.

Sub acest aspect, și reieșind din art.11 alin.(1) din Codul administrativ, reclamanta a conchis că Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 este un act administrativ individual ilegal, deoarece îi afectează drepturile și interesele

sale legitime în calitate de concesionar al activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroport Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora.

Consideră că atât Legea contenciosului administrativ nr.793/2000 (abrogată), cât și Codul administrativ în vigoare, oferă remedii juridice de drept administrativ persoanelor lezate în drepturi prin adoptarea unei hotărâri de către Guvern, care în sine reprezintă un act administrativ cu caracter individual, motiv din care acestea pot face obiectul unei acțiuni în contencios administrativ.

Totodată, prin prisma Legii contenciosului administrativ nr.793/2000 (abrogată) reclamanta a comunicat că există hotărâri judecătorești irevocabile în două cauze separate examinate în ordinea contenciosului administrativ, având ca obiect contestarea hotărârilor de Guvern abrogate prin Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019.

Astfel, legalitatea hotărârilor de Guvern abrogate prin Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 au constituit deja obiect de examinare în instanța de judecată.

Mai mult, în pct.63 din Decizia Curții Constituționale nr.13 din 08 octombrie 2013 privind sistarea procesului pentru controlul constituționalității Hotărârilor Guvernului nr.321 din 30 mai 2013 și nr.715 din 12 septembrie 2013 referitoare la concesionarea Aeroportului Internațional Chișinău, s-a indicat că: „...prevederile Hotărârilor Guvernului, fiind elaborate pentru executarea legilor care nu sunt contestate, nu constituie domeniul jurisdicției constituționale, fiind susceptibile de controlul legalității, care ține de competența instanțelor de drept comun. În acest context, Curtea observă că persoanele care se consideră lezate prin prevederile contestate se pot adresa în instanțele de drept comun pentru a-și apăra drepturile”.

Reclamanta a remarcat că, termenul de adresare în judecată a fost respectat, întrucât în Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 nu s-a indicat informația cu privire la exercitarea căilor de atac (contrar art.120 alin.(1) lit.h) din Codul administrativ), termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ este un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ. Nerespectarea exigențelor de conținut al actului administrativ individual de către autoritatea publică emitentă, este decisivă, în planul termenului în interiorul căruia persoana vătămată într-un drept al său poate exercita căile de atac.

Or, potrivit art.209 alin.(2) din Codul administrativ, dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Comunicarea Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 s-a realizat prin publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.274-278 din 06

septembrie 2019, prin urmare, prezenta acțiune a fost depusă în termenul legal, întrucât dreptul său la acțiune expiră la 06 septembrie 2020.

Cât privește posibilitatea revendicării a încălcării prin activitatea administrativă a unui drept în sensul art.17 din Codul administrativ, SRL „Avia-Invest” a reținut că revendicarea dreptului său se deduce din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată în conținutul căreia este arătată vătămarea dreptului personal.

Expresiile utilizate în textul art.17 și art.189 din Codul administrativ „drept vătămat” și „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete. Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal (*Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00*).

Actul administrativ contestat - Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019, are ca destinatar, inter alia, SRL „Avia-Invest” în calitate de concesionar, deoarece prin aceasta a fost abrogată Hotărârea Guvernului nr.715 din 12 septembrie 2013, prin care Guvernul a aprobat Raportul privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „Aeroportul internațional Chișinău”, precum și Hotărârea Guvernului nr.780 din 04 octombrie 2013, prin care a fost reconfirmată aprobarea concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora.

Aceste hotărâri de Guvern au fost adoptate după ce contractul de concesiune a fost semnat la 30 august 2013, urmare a desemnării ofertei ca fiind câștigătoare de către comisia de concurs.

Prin urmare, autoritatea administrativă – Guvernul, a sfidat propriile sale acte administrative adoptate anterior, care după mai bine de 6 ani de acțiune a contractului de concesiune și după realizarea modernizărilor consistente asupra activelor statului transmise în gestiune, fiind executate efectiv cele două etape din volumul de investiții prevăzute în contractul de concesiune, sub paravanul scopului de a aduce în concordanță actele sale cu legislația în vigoare, a desființat actele administrative care fundamentează concesionarea activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”.

Cu toate că, efectele Hotărârilor de Guvern nr.438/2012, nr.321/2013, nr.715/2013 și nr.780/2013, pe care le-au produs în perioada de activitate, nu sunt înlăturate prin abrogarea acestora în temeiul Hotărârii de Guvern nr.431 din 04 septembrie 2019, atât Guvernul, cât și alte autorități publice utilizează în mod voalat actul administrativ individual contestat - Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019, drept instrument artificial pentru a obstrucționa activitatea sa,

în calitate de concesionar și de a-i crea impedimente serioase în posedarea și folosirea pașnică a activelor transmise în temeiul contractului de concesiune.

Chiar și prim-ministrul țării a făcut declarații în presă imediat după ședința Guvernului din 04 septembrie 2019, precum că Ministerul Justiției în următoarele zile se va adresa în instanță, pentru a solicita anularea contractului de concesiune, iar peste 3 zile de la publicarea hotărârii de Guvern în Monitorul Oficial, adică la 10 septembrie 2019, Agenția Proprietății Publice a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru cerere de chemare în judecată împotriva sa, terți Guvernul Republicii Moldova, Ministerul Justiției și Ministerul Economiei și Infrastructurii, solicitând declararea nulității contractului nr.4/03 din 30 august 2013 de concesiune a activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora, cu restituirea activelor și a terenului aferent. La moment cauza respectivă se află spre examinare pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Afară de aceasta, președintele Comisiei parlamentare de anchetă pentru analiza privatizărilor și concesiunilor din perioada 2013-2019, Igor Munteanu, la 04 octombrie 2019 a salutat decizia Guvernului Republicii Moldova de abrogare a celor 4 Hotărâri de Guvern, adoptate pe marginea concesiunii Aeroportului Internațional Chișinău, declarând că decizia statului este una corectă și legală, care va permite în continuare instanței de judecată să decidă asupra anulării contractului de concesiune.

Reclamanta consideră că de fapt la adoptarea Hotărârii de Guvern nr.431 din 04 septembrie 2019 s-a urmărit scopul creării unor circumstanțe juridice artificiale susceptibile de a fi utilizate de autoritățile de drept ca pretext în vederea solicitării anulării contractului de concesiune pe cale judiciară.

Comportamentul Guvernului, ca autoritate publică, care este obligată să asigure administrarea eficientă și transparentă a proprietății publice (art.6 lit.k) din Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern), reprezintă o ingerință serioasă în dreptul la securitatea și protecția deplină a investițiilor, drept garantat de art.5 alin.(2) din Legea nr.81/2004 cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător, care afectează grav principiul securității raporturilor juridice care impune ca orice reglementări să fie clare, precise și previzibile în ceea ce privește efectele lor, în special în cazul în care acestea pot avea consecințe nefavorabile asupra persoanelor. Această cerință trebuie să fie respectată cu mai multă strictețe în cazul în care normele pot avea efecte nefavorabile asupra persoanelor fizice și întreprinderilor sau dacă normele sunt de natură să conducă la consecințe financiare pentru persoanele în cauză. Atunci când autoritățile publice acționează în domeniul de referință, acestea trebuie să își exercite libertatea de decizie pe baza unor criterii obiective, nediscriminatorii, suficient de specifice și clare, cunoscute în prealabil.

SRL „Avia-Invest” a notat că în calitate de concesionar, se confruntă cu o serioasă incertitudine juridică, incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice, or, noua abordarea a Guvernului, diametral opusă celei din anul 2013, influențează în mod negativ interesele sale ca investitor, într-un context imprevizibil.

Imprevizibilitatea comportamentului Guvernului este reflectat în răspunsul nr.1514-630 din 31 octombrie 2013, la cererea prealabilă a Confederației Naționale a Sindicatelor din Moldova, precum și în referința din 15 noiembrie 2013 depusă la cererea de chemare în judecată a Confederației Naționale a Sindicatelor din Moldova împotriva Guvernului și alții, context în care, pârâtul considera procedura de concesionare ca fiind legală.

Aceeași poziție a fost împărtășită în legătură cu ridicarea excepției de neconstituționalitate (sesizarea nr.42a din 30 septembrie 2013) pe marginea controlul constituționalității Hotărârilor Guvernului nr.321 cu privire la aprobarea concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora (inclusiv anexele 1 și 2), adoptată la 30 mai 2013 și nr.715 pentru aprobarea Raportului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, adoptată la 12 septembrie 2013.

A reținut că, caracterul imprevizibil al comportamentului Guvernului rezultă și din Hotărârea Parlamentului nr.227 din 03 octombrie 2013 privind rezultatul audierilor despre situația de la BC „Banca de Economii” SA și concesionarea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, context în care, s-a constatat lipsa unor devieri de la cadrul legal care reglementează desfășurarea procedurilor de concesiune a activelor.

Mai mult, la 08 decembrie 2016, Parlamentul a adoptat Hotărârea nr.260, prin care s-a reconfirmat concluziile aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr.227 din 03 octombrie 2013 privind rezultatul audierilor despre situația de la BC „Banca de Economii” SA și concesionarea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, ce țin de necesitatea modernizării infrastructurii ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” prin atragerea de investiții majore și eficientizarea administrării, precum și lipsa devierilor de la cadrul normativ în vigoare care ar afecta esențial procesul de concesionare a activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora.

Pe fundalul celor consemnate supra, reclamanta consideră că nu au existat premise de fapt sau de drept ca Guvernul să ia o altă poziție.

Din cele menționate, este îndreptățită să pretindă că Guvernul Republicii Moldova a încălcat flagrant securitatea raporturilor juridice.

De asemenea, prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr.431/2019 a fost admisă o ingerință inacceptabilă în activitatea sa, în rezultatul căruia i-a fost vătămat și

dreptul la respectarea bunurilor garantat de articolul 1 din Protocolul nr.1 la CEDO.

În particular, se încalcă în mod flagrant art.6§1 din CEDO și art.1 din Protocolul nr.1 la CEDO, or, dreptul de a desfășura o activitate în baza unui contract de concesiune constituie un „bun” în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană (*cauza Posti și Rahno împotriva Finlandei, nr. 27824/95, hotărâre din 24 septembrie 2002, definitivă la 21.05.2003, § 76, CEDO 2002-VII*).

SRL „Avia Invest” consideră că contractul de concesiune în general și clauza contractuală de la pct.14.2 din contract, care stipulează că, rambursarea investițiilor se va efectua din contul veniturilor obținute din activitatea concesionarului (întreprinderii concesionale), capătă un caracter patrimonial de constituire a unui „bun” în sensul art.1 din Protocolul nr.1 din CEDO.

Prin adoptarea actului administrativ contestat, publicului larg i s-a creat impresia că încheierea contractului de concesiune a fost realizată contrar legii, prin ce i-a fost afectat dreptul la o bună reputație, deoarece criticile Guvernului aduse în cadrul ședinței din 04 septembrie 2019, transmise on-line, precum și multiplele comentariile ale reprezentanților acesteia, au creat în spațiul public suspiciunea că SRL „Avia-Invest” nu activează conform unor standarde înalte în domeniul său de activitate, în situația în care reputația unei persoane juridice este „cel mai valoros activ al unei firme”, „un indicator foarte relevant al performanței pentru managementul de top al firmelor”.

Reclamanta SRL „Avia Invest” consideră că Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 este ilegală, întrucât la adoptarea acesteia nu s-au respectat condițiile retragerii unui act administrativ legal favorabil și instituția puterii lucrului judecat, fiind lezată securitatea juridică și ordinea socială.

Mai mult, hotărârile Guvernului în sine reprezintă o categorie de acte administrative specifice ale puterii executive, fiind adoptate pentru organizarea executării legilor și nu pot fi în contradicție cu principiile și dispozițiile cuprinse într-o lege.

Conformitatea cu legea a tuturor actelor juridice, este o consecință a principiului supremației legii, care se aplică tuturor actelor emenate de la alte autorități.

Cât privește actele administrative, acestea sunt acte de executare a legilor, condiția de conformitate este indiscutabilă, întrucât hotărârea Guvernului se adoptă în baza legii și urmărește organizarea, și executarea în concret a legii, aceasta nu poate institui norme derogatorii de la lege. De aceea, atunci când o hotărâre a Guvernului încalcă legea, ea urmează a fi anulată.

Temeiul de anulare a Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 rezidă din nerespectarea de către Guvern a condițiilor legale prevăzute în cazul retragerii unui act administrativ favorabil legal.

La acest aspect, reclamanta a reținut că în pofida afirmațiilor autorilor actului contestat, expuse inclusiv în Nota informativă la proiect, legalitatea hotărârilor de Guvern ce au fost abrogate, nu a fost răsturnată, ba dimpotrivă, există hotărâri judecătorești irevocabile care au confirmat legalitatea actelor respective, și anume, 1) hotărârea irevocabilă din 25 noiembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 26 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 24 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Confederația Națională a Sindicatelor din Republica Moldova împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Economiei, Agenției Proprietății Publice și SRL „Avia Invest” cu privire la anularea procesului-verbal al ședinței Comisiei de concurs din 15 august 2013, prin care a fost declarată câștigătoare oferta depusă de Asociația persoanelor juridice „Avia Invest”, anularea HG nr.321 din 30 mai 2013 cu privire la aprobarea concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora, anularea HG nr.715 din 12 septembrie 2013 pentru aprobarea Raportului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, anularea HG nr.780 din 04 octombrie 2013 cu privire la reconfirmarea aprobării concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora, declararea nulității contractului de concesiune a activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” nr.4/03 din 30 august 2013 încheiat între Agenția Proprietății Publice în subordinea Ministerului Economiei și SRL „Avia-Invest”, și 2) hotărârea definitivă din 17 martie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 19 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 11 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Hadîrcă Ion, Saharneau Valeriu, Arhirie Anatol, Bodrug Oleg, Cojocar V Vadim, Guțu Ana și Vacarciuc Vadim împotriva Guvernului Republicii Moldova, Agenției Proprietății Publice și SRL „Avia-Invest” cu privire la anularea HG nr.438 din 19 iunie 2012 cu privire la inițierea proiectului de parteneriat public-privat pentru concesionarea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, anularea HG nr.321 din 30 mai 2013 cu privire la aprobarea concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora, anularea HG nr.715 din 12 septembrie 2013 cu privire la aprobarea Raportului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, anularea HG nr.780 din 04 octombrie 2013 cu privire la reconfirmarea aprobării concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora, anularea contractului de concesiune a activelor aflate în gestiunea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora nr.4/03 din 30 august 2013.

Mai mult ca atât, art.146 din Codul administrativ expres reglementează temeiurile pentru revocarea unui act administrativ individual legal favorabil, însă niciunul din temeiurile prevăzute de această normă de drept nu este aplicabil față de situația în speță, nefiind nici invocat sau demonstrat de autoritatea emitentă a actului administrativ. La fel, nu sunt prevăzute nici condițiile pentru acordarea despăgubirii persoanei afectate, după cum prevede legislația în vigoare.

Reclamanta consideră că, situația din speță poate fi privită ca încălcare expresă și evidentă a prevederilor legale imperative care interzic exproprierea, inclusiv prin prisma art.46 alin (2) din Constituție, or, în urma abrogării hotărârilor de Guvern, fără a pune în discuții despăgubirea prealabilă și justă, este evident că statul tinde la anularea drepturilor concesionarului, iar problema de compensare a investițiilor nici nu se examinează, în ignorarea completă a garanțiilor constituționale.

De asemenea, prin abrogarea Hotărârilor de Guvern nr.438/2012, nr.321/2013, nr.715/2013 și nr.780/2013 s-a adus atingere securității raporturilor civile, în special, a fost încălcat art.30 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, care stipulează că, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Actul administrativ contestat a fost adoptat în baza Notei informative ce conține informații denaturate.

Potrivit Notei informative la proiectul Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019, abrogarea celor 4 hotărâri de Guvern a fost motivată prin faptul că Curtea Constituțională a decis prin Decizia nr.11 din 10 septembrie 2013 suspendarea acțiunii Hotărârii Guvernului nr.321/2013, iar prin Decizia Curții Constituționale nr.12 din 19 septembrie 2013 a fost suspendată și acțiunea Hotărârii Guvernului nr.715/2013 până la soluționarea în fond a cauzei, cu emiterea unei decizii sau hotărâri definitive.

Cu toate acestea, autorul proiectului a omis să indice care a fost soluția finală dată de către Curtea Constituțională pe marginea acelor sesizări, urmare a cărora s-a decis suspendarea celor două hotărâri de Guvern (sesizările nr. 39a/2013 și 42a/2013).

Sub acest aspect, ministrul Justiției a trecut sub tăcere că la 08 octombrie 2013, prin decizia definitivă a Curții Constituționale nr.13 privind sistarea procesului pentru controlul constituționalității Hotărârilor Guvernului nr.321 din 30 mai 2013 și nr.715 din 12 septembrie 2013 referitoare la concesionarea Aeroportului Internațional Chișinău, Curtea Constituțională a decis sistarea procesului pentru controlul constituționalității Hotărârii Guvernului nr.321 din 30

mai 2013 cu privire la aprobarea concesiunii activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesiunii acestora, Hotărârii Guvernului nr.715 din 12 septembrie 2013 pentru aprobarea Raportului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesiionarului activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, Hotărârii Guvernului nr.780 din 04 octombrie 2013 cu privire la reconfirmarea aprobării concesiunii activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesiunii acestora, acestea fiind susceptibile controlului legalității de către instanțele de drept comun.

În Nota Informativă s-a indicat că Hotărârile Guvernului nr.321 din 30 mai 2013 și nr.715 din 12 septembrie 2013 au fost aprobate contrar unor proceduri stabilite de Legea nr.179/2008 cu privire la parteneriatul public-privat și Legea nr.64/1990 cu privire la Guvern (în vigoare la data emiterii hotărârilor), or, acestea au fost aprobate de către un Guvern care se afla în demisie.

Cu toate acestea, autorul proiectului nu a făcut o analiză amplă a situației, concluzionând că concesiunea ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” a fost efectuată de către un Guvern demisionar, pe când în realitate concesiunea a fost efectuată de către un Guvern plenipotențiar (Hotărârea Guvernului nr.438 din 19 iunie 2012), iar Hotărârea nr.321 din 30 mai 2013, care a fost adoptată de către Guvernul demisionar, a fost pusă ulterior în aplicare de către un Guvern cu depline competențe, fapt constatat de către Curtea Constituțională în decizia nr.13 din 08 octombrie 2013, fapt ignorat în Nota informativă.

A menționat că, la situația din 31 decembrie 2019, valoarea totală a investițiilor raportate a constituit 92190, 8 mii de Euro, dintre care pentru perioada 2013 – 2017 de către Comisia de monitorizare au fost confirmate și acceptate, iar investițiile efectuate de concesiionar în valoare totală de 76720.25 mii de Euro, fără investițiile efectuate în anii 2018 - 2019, care încă nu au fost examinate de comisie și confirmate de auditul extern. Având în vedere efectele nulității actului juridic, repunerea părților în situația anterioară, *restitutio in integrum*, nu este clar din care cauză în Nota informativă s-a indicat că implementarea proiectului nu necesită cheltuieli financiare suplimentare.

De asemenea, procedura administrativă, soldată cu emiterea actului administrativ contestat, a fost efectuată cu abateri grave de la principiile Codului administrativ ceea ce a afectat esențial obiectivitatea și transparența procedurii administrative.

Mai mult, studiind Nota informativă la proiectul actului administrativ, nu a depistat nicio mențiune privitor la îndeplinirea obligației privind inițierea procedurii de elaborare a hotărârii, asigurarea transparenței în procesul decizional.

Verificând plasarea proiectului de hotărâre contestată pe pagina web oficială a Ministerului Justiției (autorul proiectului), a constatat că proiectul respectiv nu a fost publicat pentru consultarea publicului.

La fel, a fost omisă obligația prezentării proiectului de hotărâre părții interesate, adică reclamantei, prin ce a fost încălcat art.9 din Legea nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional, dar și intenția autorității pârâte să adopte un act administrativ în grabă, în mod netransparent și fără nicio consultare cu destinatarul actului, urmărind alte scopuri decât efectuarea unei activități administrative normale și legale.

Pe lângă acestea, nu a fost invitată la audierile publice, după cum prescrie art.94 din Codul administrativ, fiind lipsită de posibilitatea de a-și realiza dreptul la apărare în cadrul procedurii administrative, ceea ce constituie o abatere gravă de la standardele dictate de Codul administrativ, încălcarea evidentă a dreptului de apărare, în raport cu datele neveridice din Nota informativă, ca rezultat a dus la încălcarea regulilor imperative și în latura motivării adoptării actului administrativ individual, care nu constituie o simplă neglijență a autorității, ci un comportament deliberat, care apelând la manopere frauduloase, manifestate prin prezentarea ca fiind adevărată a unor fapte necorespunzătoare adevărului, a desființat cele 4 hotărâri de Guvern prin adoptarea actului administrativ contestat, deși beneficiau de puterea lucrului judecat.

În contextul enunțat, SRL „Avia Invest” a solicitat admiterea acțiunii și anularea Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 privind abrogarea unor hotărâri ale Guvernului ca fiind ilegală, prin care a fost vătămată în drepturi.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Avia Invest” și anulată Hotărârea nr.431 din 04 septembrie 2019 privind abrogarea unor hotărâri ale Guvernului.

Prima instanță a motivat soluția de admitere a acțiunii prin faptul că, actul administrativ contestat nu întrunește condiția legalității formale, este contrar principiilor securității juridice, al încrederii legitime și al proporționalității, nu reflectă o motivare plauzibilă în conformitate cu scopul declarat.

La 11 decembrie 2020, Ministerul Justiției a depus, prin intermediul poștei electronice, apel inițial împotriva hotărârii primei instanțe.

La 18 decembrie 2020, Guvernul Republicii Moldova a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 22 ianuarie 2020 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de SRL „Avia Invest” ca neîntemeiată.

La 17 decembrie 2020, Ministerului Justiției și Guvernului Republicii Moldova le-a fost notificată hotărârea integrală din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.147-148, vol. I).

Prin încheierea din 04 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat inadmisibil apelul depus de Ministerul Justiției, din motiv că apelantul nu a prezentat motivarea apelului în termenul prevăzut de lege.

Prin decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost casată integral hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și emisă o decizie nouă de respingere a acțiunii depuse de SRL „Avia Invest” ca neîntemeiată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a motivat decizia prin faptul că din Nota Informativă la proiectul Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 privind abrogarea unor hotărâri ale Guvernului (vol.I, f.d. 20-21), se desprinde că acesta este elaborat în scopul aducerii în concordanță a actelor normative ale Guvernului cu legislația în vigoare.

În fortificarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prin Hotărârea Guvernului nr.321 din 30 mai 2012 s-a aprobat concesionarea activelor aflate în gestiunea economică a ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora, a condițiilor concesionării acestora, cât și condițiile de organizare și desfășurare a concursului închis de selectare a concesionarului (vol. I, f.d. 24).

Prin decizia Curții Constituționale nr.11 din 10 septembrie 2013 au fost suspendate acțiunile Hotărârii Guvernului nr.321 din 30 mai 2012 cu privire la aprobarea concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora.

Prin hotărârea nr.715 din 12 septembrie 2013, Guvernul a aprobat Raportul privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” (vol. I, f.d.30).

La 19 septembrie 2013, Curtea Constituțională a adoptat decizia nr.12, prin care a suspendat acțiunea Hotărârii Guvernului nr.715 din 12 septembrie 2013 pentru aprobarea Regulamentului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, până la soluționarea în fond a cauzei, cu emiterea unei hotărâri judecătorești irevocabile, interzicând efectuarea oricăror acțiuni pentru punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului nr.321 din 30 mai 2013 cu privire la aprobarea concesionării activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a condițiilor concesionării acestora și a Hotărârii Guvernului nr.715 din 12 septembrie 2013 pentru aprobarea Raportului privind derularea și rezultatele concursului închis de selectare a concesionarului activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”.

În pofida faptului că, Curtea Constituțională a suspendat acțiunile Hotărârii Guvernului nr.715 din 12 septembrie 2013 și a interzis efectuarea oricăror acțiuni pentru punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului nr.321 din 30 mai 2012, până la soluționarea în fond a cauzei, cu emiterea unei hotărâri judecătorești definitive, Guvernul, desconsiderând deciziile Curții Constituționale nr.11 din 10 septembrie 2013 și nr.12 din 19 septembrie 2013, a adoptat la 04 octombrie 2013 Hotărârea

nr.780 „Cu privire la reconfirmarea aprobării concesiunii activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” (vol. I, f.d. 33).

Din cele menționate, instanța de apel a considerat că Guvernul Republicii Moldova întemeiat și justificat a adoptat la 04 septembrie 2019 Hotărârea nr.431 privind abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, prin care au fost abrogate Hotărârile Guvernului nr.438/2012, nr.321/2013, nr.715/2013 și nr.780/2013, în condițiile în care aceste au fost aprobate contrar unor proceduri prevăzute de Legea nr.179/2008 cu privire la parteneriatul public-privat și Legea nr.64/1990 cu privire la Guvern, în vigoare la data emiterii hotărârilor. Or, Curtea Constituțională a emis decizia de suspendare a acțiunilor Hotărârilor Guvernului nr.321/2013 și nr.715/2013, în baza dispozițiilor art.71 alin.(2) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale.

În circumstanțele enunțate, instanța de apel a conchis că temeiuri de anulare a Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019, la caz, nu au fost stabilite. Or, actul normativ contestat a fost emis cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, conform competenței și procedurii prevăzute de lege.

La fel, instanța de apel a considerat drept neîntemeiate și declarative alegațiile SRL „Avia Invest” precum că Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 privind abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, or, actul administrativ conține o motivare suficient de clară, reflectată și în Nota Informativă la proiectul acestei hotărâri, conform prevederilor art.118 și art.119 din Codul administrativ.

La fel, a fost considerat declarativ argumentul SRL „Avia Invest” precum că, Hotărârea Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 nu a fost semnată, deoarece acest act administrativ a fost semnat chiar de însuși prim-ministrul țării de atunci (f.d.1 dosar administrativ).

Nu a fost reținut nici argumentul SRL „Avia Invest” precum că în privința legalității și temeiniciei Hotărârilor Guvernului nr.438/2012, nr.321/2013, nr.715/2013 și nr.780/2013 s-au expus anterior instanțele de judecată în hotărârea irevocabilă din 25 noiembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 iulie 2014, precum și hotărârea irevocabilă din 17 martie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 19 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 11 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție, deoarece scopul emiterii actului administrativ contestat a fost aducere în concordanță a actelor normative ale Guvernului cu legislația în vigoare.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul SRL „Avia Invest” privind admiterea încălcărilor de procedură la emiterea actului administrativ contestat prin neinvitarea sa la audierile publice după cum prescrie art.94 din Codul administrativ, or, potrivit art.69 alin.(1) și alin.(3) din Codul

administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii. Inițierea unei proceduri administrative din oficiu rămâne la discreția autorității publice. În cazurile prevăzute de lege sau în baza unei decizii a autorității publice ierarhic superioare, inițierea procedurii administrative din oficiu este obligatorie. Iar, art.86 alin.(1) din Codul administrativ, statuează că, autoritatea publică care conduce procedura administrativă poate cita orice persoană a cărei prezență este necesară în vederea derulării procedurii.

Mai mult, Hotărârea Guvernului nr.431/2019 nu are ca destinatar SRL „Avia Invest”, iar autoritățile publice au dreptul discreționar de a invita persoana a cărei prezență este necesară în vederea derulării procedurii administrative după cum statuează prevederile art.86 alin.(1) din Codul administrativ.

La 18 martie 2022, SRL „Avia Invest”, reprezentată de avocatul Dmitri Lunga, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, iar la 16 iunie 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie menținută hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea recursului SRL „Avia Invest”, reprezentată de avocatul Dmitri Lunga a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurenta a invocat că instanța de apel a ignorat faptul că temei de anulare a Hotărârii Guvernului nr.431 din 04 septembrie 2019 rezidă în nerespectarea de către Guvern a instituției puterii lucrului judecat prevăzut la art.229 alin.(1) din Codul administrativ și art.16 alin.(1) din Codul de procedură civilă, deoarece legalitatea hotărârilor de Guvern ce au fost abrogate prin actul normativ contestat a fost supusă controlului judiciar efectiv în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Economiei al Republicii Moldova, Agenției Proprietății Publice, SRL „Avia Invest” cu privire la contestarea actelor administrative și juridice. Astfel, prin hotărârea din 25 noiembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 26 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 24 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă acțiunea depusă de Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova.

La fel, există și o altă acțiune examinată în ordinea contenciosului administrativ, care de asemenea a vizat controlul de legalitate a hotărârilor de Guvern abrogate prin actul administrativ contestat în prezenta cauză, în care instanța nu a examinat fondul cauzei (la acțiunea din 07 mai 2014 depusă de Hadîrcă Ion, Saharneau Valeriu, Arhirie Anatol, Bodrug Oleg, Cojocaru Vădim, Guțu Ana și Vacarciuc Vădim împotriva Guvernului Republicii Moldova, Agenției Proprietății Publice și SC „Avia Invest” SRL privind contestarea actelor administrative), unde prin hotărârea din 17 martie 2015 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 19 ianuarie 2016 din Curții de Apel Chișinău și încheierea din 11 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Răsturnarea puterii lucrului judecat, determină o instabilitate a raporturilor juridice, care odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor. Or, dispozițiile art.229 alin.(1) din Codul administrativ, dar și cele stipulate la art.16 alin.(1) din Codul de procedură civilă, imperativ consfințesc caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești, ceea ce înseamnă că niciun subiect de drept nu trebuie să întreprindă acte de natură să contravină hotărârii judecătorești.

În speță, Guvernul a sfidat hotărârea din 25 noiembrie 2013 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, devenită irevocabilă, prin care, urmare a controlului judiciar efectiv al legalității Hotărârilor de Guvern nr.321/2013, nr.715/2013 și nr.780/2013, nu s-a constatat caracterul ilegal al acestora, nefiind admisă astfel pretenția reclamantului de a le anula.

Actul administrativ contestat încalcă principiul de comprehensibilitatea și transparența acțiunilor autorităților publice, ce presupune că procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii.

De asemenea, recurenta a indicat că actul administrativ contestat nu întrunește condiția legalității formale, este contrar principiilor securității juridice, al încrederii legitime și al proporționalității, nu reflectă o motivare plauzibilă în conformitate cu scopul declarat.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de

apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 februarie 2022, în ședință publică.

Actele cauzei atestă faptul că dispozitivul deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat SRL „Avia Invest” la 28 februarie 2022, prin intermediul poștei electronice(f.d.163, vol.II).

Totodată, materialele dosarului indică că la 23 mai 2022, SRL „Avia Invest” și avocatului Dmitri Lunga, le-a fost notificată decizia integrală a instanței de apel, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție anexate la actele cauzei (f.d.167-168, vol.II).

În condițiile enunțate, recursul inițial din 18 martie 2022 și cel motivat din 16 iunie 2022 au fost depuse de SRL „Avia Invest” cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ.

La 22 iunie 2022, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Guvernului Republicii Moldova și Ministerului Justiției copia recursului depus de SRL „Avia Invest”, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referințelor, notificată intimaților la 27 iunie 2022, fapt ce rezultă din avizele poștal de recepție anexate la actele cauzei (f.d.178-180, vol.II).

La 25 iulie 2022 și la 09 septembrie 2022, Guvernul Republicii Moldova și Ministerul Justiției au depus referințe, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul depus de SRL „Avia Invest” sau, după caz, respingerea acestuia, cu menținerea deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, pe care o consideră legală și întemeiată, or, instanța de apel corect a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, aplicând și interpretând exact normele de drept material.

Examinând temeiurile invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și obiecțiile din referințele depuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să

însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „*in special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct.85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages*

Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39*).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (*Helmets c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A*).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Avia Invest”, reprezentată de avocatul Dmitri Lunga.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Avia Invest”, reprezentată de avocatul Dmitri Lunga, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Aliona Miron